

LXXXII.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Forandring i Kvaksalverlovgivningen.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 21de Marts 1872.)

Udvalgets Flertal (S. P. Sørensen, J. Sørensen, E. G. Mørk, Povlsen og Tormanssen) er enigt i den Betragtning, der ligger til Grund for Lovforslaget, nemlig at de nu gjældende Lovforskrifter angaaende ikke autoriseret Lægevirkksomhed ere forældede og uheldige, og at der er alvorlig Trang tilstede til at faae dem afløste med mere tids- og hensigtsvarende Bestemmelser. Det skjøner ikke rettere, end at det er en høist ubillig Fremgangsmaade uden videre at straffe Enhver som Kvaksalver, der uden at være anerkjendt Læge yder Sygehjælp. Maa det nemlig indrømmes, at det vilde være en utaalleglig Krænkelser af den personlige Frihed, om Staten vilde gjøre Forsøg paa at forbyde Nogen, der er i Besiddelse af borgerlig Myndighed, at søge Raad og Hjælp i Sygdomstilfælde hos hvem de tro at kunne erholde Hjælp, uanset om det er en af Staten anerkjendt Læge eller ei, saa synes det heller ikke at være stemmende med Billigheds og Retfærdigheds Krav at straffe den, der paa Anmodning har givet Raad og derved ydet Hjælp eller i alt Fald ingen bevislig Skade tilføjet. Flertallet stemmer derfor overens i den Anskuelse, at det maa anses ussikkert og i fuldeste Overensstemmelse saavel med Billigheds og den personlige Friheds Fordring, som med Aanden i hele vor frie Forfatning, at Lovens Straf paa dette Omraade indskrænkes til kun at ramme Saadanne, der give sig af med

uautoriseret Lægevirkksomhed, og derhos tilføjer den, de have taget under Behandling, betydelig Skade, eller paa utilberlig Maade søge at skaffe sig Tillid, for Gr. ved falske Udsagn m. v. (sammenlign § 1 i det ændrede Lovforslag). Til Bestemmelserne desangaaende i § 3 har Flertallet dog troet det nødvendigt at tilføje Strafbarhed for dem, der foretager farlige Operationer eller foranlediger Udbredelsen af smitsomme Sygdomme samt griber ind i den bestaaende Ordning af Sinds- sygepleien og Fødsels-hjælpen. Egeledes har der i Udvalget gjort sig den Mening gjældende, at man helst i Lovforslaget maatte undgaa at bestemme Noget om Bevilling til vindskrænket eller indskrænket Lægevirkksomhed. Der er nemlig, baade i Landstinget, under Behandlingen af det af Regeringen der i 1868 fremlagte Forslag, og i Offentligheden fra ansete Lægers Side gjort flere og ikke uvæsentlige Indvendinger gjældende mod Lovudkastets Bestemmelser herom. Flertallet er derfor enigt i at foreslaa, at §§ 1 og 2 udgaa af Udkastet. Det har saa meget mindre Betænkelighed ved at gjøre dette, som det jo ikke er Hensigten med Lovforslaget at bestemme Noget angaaende Ordningen af Landets offentlige Lægevæsen, men kun at søge at tilvejebringe en bedre Ordning af Statens Forhold til dem, der uden Bemyndigelse udøve Lægevirkksomhed. Flertallet mener, at man fremmer Sagen bedst ved strengt at holde sig til Forslagets Hovedtanke.